

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. Třída

SLOVNÍ KATECHEZE

27. neděle v mezidobí cyklus B

Přišli farizeové a zeptali se Ježíše, smí-li se muž se ženou rozvést. Chtěli ho tím přivést do úzkých. Odpověděl jim: „Co vám přikázal Mojžíš?“ Řekli: „Mojžíš dovolil vystavit jí rozlukový list a rozvést se.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal tento příkaz! Na začátku při stvoření však (Bůh) učinil (lidi) jako muže a ženu. Proto opustí muž otce i matku, připojí se ke své ženě, a ti dva budou jeden člověk. Už tedy nejsou dva, ale jeden. A proto: co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!“ V domě se ho učedníci ještě jednou na to zeptali. Řekl jim: „Kdo se rozvede se svou ženou a ožení se s jinou, dopouští se vůči ní cizoložství. Rozvede-li se žena se svým mužem a vdá se za jiného, dopouští se cizoložství.“ (Matky) přinášely k Ježíšovi děti, aby jim požehnal. Ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš viděl, rozmrzelo ho to a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království. Amen, pravím vám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde.“ Bral je do náručí, kladl na ně ruce a žehnal jim. (Mk 10, 2-16)

Milí přátelé, dnes jsme slyšeli v evangeliu, že jednota mezi ženou a mužem, kteří vstoupili do manželství, je záměr Boha Stvořitele již na počátku dějin člověka. Mají tvořit jednotu jaká je v Boží trojici. Vždyť Bůh je stvořil ke svému obrazu. Žena zůstává ženou a muž mužem a přesto mohou být jedno, jako jsou tři Božské osoby v Boží Trojici. Žena se odlišuje od muže a muž od ženy a to nejen vzhledově, ale také psychicky a duševně právě proto, aby se mohli vzájemně obdarovat. Jenže lidé často nedokáží darovat sami sebe druhému a netvoří jednotu, ale naopak se rozdělují. A proto přichází k Ježíši, aby jim jejich chování dovolil, stejně jako kdysi přišli za Mojžíšem. Ježíš nikoho neodsuzuje, ale vrací se na počátek, na Boží záměr s člověkem. Bůh člověka stvořil k tomu, aby s ním mohl stále komunikovat. Aby člověk, jako vrchol stvoření mohl hledět na tvář svého Stvořitele. Jenže člověk se proti Bohu postavil a zhřešil. Tím došlo k nejednotě nejen člověka s Bohem, ale také lidí mezi sebou.

A pak k Ježíši přicházejí děti, které nejvíce trpí tím, když lidé netvoří jednotu mezi sebou. Děti jsou totiž odkázány na péči druhých a mají velkou důvěru k těm, kteří se o ně starají. Co udělal Ježíš, když k němu maminky přinášely své děti? (*nechte odpovědět děti*). Ježíš na ně vkládal ruce a žehnal jim. To samé zažíváme i my všichni na konci Bohoslužby, když na nás vkládá kněz své ruce a svolává na nás Boží požehnání.

Ale učedníkům se to nelíbí a brání maminkám, aby k Ježíši přiváděly své děti. Proč? Možná jen bránili Ježíše, aby se úplně nevyčerpal. Možná, že děti v té době nebyly vůbec důležité a učedníci nechtěli, aby se s nimi Ježíš zdržoval. A možná jen žárlili na to, že Ježíš se jim věnuje. Jak učedníkům musela znít Ježíšova slova, když jim řekl, že: „Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde“? Byla to Ježíšova lekce učedníkům, aby si uvědomili, že mají mít důvěru k Bohu a ve všem na něm spoléhat, jako to dělají děti vůči svým rodičům. Dokážeme i my mít takovou důvěru?

MINIKATECHEZE PRO STARŠÍ DĚTI

10 - 15 let, starší školní věk, 2. stupeň ZŠ 5. - 9. třída, víceletá gymnázia 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

27. neděle v mezidobí cyklus B

Přišli farizeové a zeptali se Ježíše, smí-li se muž se ženou rozvést. Chtěli ho tím přivést do úzkých. Odpověděl jim: „Co vám přikázal Mojžíš?“ Řekli: „Mojžíš dovolil vystavit jí rozlukový list a rozvést se.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal tento příkaz! Na začátku při stvoření však (Bůh) ‚učinil (lidi) jako muže a ženu‘. ‚Proto opustí muž otce i matku, připojí se ke své ženě, a ti dva budou jeden člověk.‘ Už tedy nejsou dva, ale jeden. A proto: co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!“ V domě se ho učedníci ještě jednou na to zeptali. Řekl jim: „Kdo se rozvede se svou ženou a ožení se s jinou, dopouští se vůči ní cizoložství. Rozvede-li se žena se svým mužem a vdá se za jiného, dopouští se cizoložství.“ (Matky) přinášely k Ježíšovi děti, aby jim požehnal. Ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš viděl, rozmrzelo ho to a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království. Amen, pravím vám: Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde.“ Bral je do náručí, kladl na ně ruce a žehnal jim. (Mk 10, 2-16)

Pomůcky: Kartička pro každého

Milí přátelé, dnes jsme slyšeli v evangeliu, že jednota mezi ženou a mužem je záměr Boha Stvořitele již na počátku dějin člověka. Mají tvořit jednotu jaká je v Boží trojici. Vždyť Bůh je stvořil ke svému obrazu. Žena zůstává ženou a muž mužem a přesto mohou být jedno, jako jsou tři Božské osoby v Boží Trojici. Žena se odlišuje od muže a muž od ženy a to nejen vzhledově, ale také psychicky a duševně právě proto, aby se mohli vzájemně obdarovat. Jenže lidé často nedokáží darovat sami sebe druhému a netvoří jednotu, ale naopak se rozdělují. A proto přichází k Ježíši, aby jim jejich chování dovolil, stejně jako kdysi přišli za Mojžíšem. Ježíš nikoho neodsuzuje, ale vrací se na počátek, na Boží záměr s člověkem. Bůh člověka stvořil k tomu, aby s ním mohl stále komunikovat. Aby člověk, jako vrchol stvoření mohl hledět na tvář svého Stvořitele. Jenže člověk se proti Bohu postavil a zhřešil. Tím došlo k nejednotě nejen člověka s Bohem, ale také lidí mezi sebou. A pak k Ježíši přicházejí děti, které nejvíce trpí tím, když lidé netvoří jednotu mezi sebou. Děti jsou totiž odkázány na péči druhých a mají velkou důvěru k těm, kteří se o ně starají. Co udělal Ježíš, když k němu maminky přinášely své děti? (*nechte odpovědět děti*). Ježíš na ně vkládal ruce a žehnal jim. To samé zažíváme i my všichni na konci Bohoslužby, když na nás vkládá kněz své ruce a svolává na nás Boží požehnání.

Ale učedníkům se to nelíbí a brání maminkám, aby k Ježíši přiváděly své děti. Proč? Možná jen bránili Ježíše, aby se úplně nevyčerpал. Možná, že děti v té době nebyly vůbec důležité a učedníci nechtěli, aby se s nimi Ježíš zdržoval. A možná jen žárlili na to, že Ježíš se jim věnuje. Jak učedníkům musela znít Ježíšova slova, když jim řekl, že: „Kdo nepřijme Boží království jako dítě, vůbec do něho nevejde“? Byla to Ježíšova lekce učedníkům, aby si uvědomili, že mají mít důvěru k Bohu a ve všem na něj spoléhat, jako to dělají děti vůči svým rodičům. Dokážeme i my mít takovou důvěru?